

[Skov Jørgensen.]

undervisningshæmmede elever får ubetinget ret til særundervisning, at der bliver mulighed for centralisering på et hvilket som helst tidspunkt i et fag, hvor det er nødvendigt, at der gives et klart tilbud om fortsat undervisning for alle folkeskolens elever, og at de kan afslutte med et bevis for udført arbejde. Men jeg havde ønsket og gav udtryk for det ved forslaget første behandling, at vi i enighed havde gennemført disse reformer for landbyskolen, fordi vi vidste, at her slog vore erfaringer til. Vi kunne efter min opfattelse derefter have givet os tid til at få afklaret de mange ubekendte med hensyn til byskolen, forbedrelsen til højere undervisning, læseplaner, koordinering af delt og udelt skole, de ikke bogligt begavede elevers sigte på erhvervslevet og meget andet, som i dag er uafklaret.

Jeg erkender dog, at tidspunktet er kommet, da kræfterne må forenes om at udfylde de rammer, som et flertal her i tinget er enig om. Jeg vil ikke undlade her ved tredje behandling at sige, at jeg stadig finder, at lovgivningen om byskolen og ændringerne i forberedelsen til gymnasiet er forhastede, og jeg vil give det udtryk ved at undlade at stemme.

Kr. Juul: Jeg har et par bemærkninger at gøre til et enkelt problem i forbindelse med folkeskoleloven. Det vedrører spørgsmålet om adgang for de frit uddannede lærere til folkeskolens embeder. En sådan adgang har jo, for at sige det mildt, vakt lidt betænkelighed i Lærerforeningens hovedstyrelse, og det er naturligvis blevet drøftet på forskellig måde. Ret kraftige udtryk er brugt, så jeg må næsten få det indtryk, at det er Lærerforeningens opfattelse, at hvis vi lukker de mennesker ind i folkeskolen, ryster folkeskolen i sin grundvold.

Så galt tror jeg nu ikke det går. Man har i hvert fald vanskeligt ved i alle de kritiske bemærkninger, der er fremført, at finde en virkelig saglig begrundelse for den modstand, bestemmelsen har mødt. Det har jo i længere tid været sådan, at de lærere, som er uddannet på de frie lærerskoler, er blevet anvendt såvel i folkeskolen og i private realskoler som i andre skoler her i landet, og det har vist sig, at disse lærere var i stand til at gøre et

dygtigt skolearbejde. Der sker nu det ganske simple, at den dispensation, som findes i folkeskoleloven, suppleres med en ordning, der vil muliggøre ansættelse af de pågældende lærere på almindelige vilkår med visse betingelser. Herved vises der en imødekommenhed over for de skolekredse, som ønsker de pågældende lærere ansat, og det burde Lærerforeningens hovedstyrelse have råd til at se på med milde øjne. Det havde været meget mere tiltalende, om Lærerforeningen havde fundet anledning til at byde disse kammerater velkommen til arbejde og samarbejde i stedet for at modtage dem på den måde, som det nu er sket.

Jeg har i den forbindelse et lille hjertesuk at fremføre over for den med fuld føje højtærede undervisningsminister, der har ført sit skoleskib igennem det urolige farvand på en dygtig og myndig måde. Det var min opfattelse, at dette skoleskib ved lovforslagernes anden behandling var bragt i god og sikker havn. Ministeren har imidlertid siden da ført nogle forhandlinger, bl. a. med Lærerforeningens hovedstyrelse. Jeg kender ikke i enkeltheder forløbet af de forhandlinger, der har været ført, men efter at de er afsluttet, har ministeren meddelt udvalget, at det er hans agt at skærpe den prøve, de såkaldte Olleruplærere skal underkaste sig for at kunne blive ansat i folkeskolen, og det har givet det ærede medlem hr. Poul Møllers blad anledning til at konstatere, at Olleruplærerne er ude af sagaen. Så galt er det nu næppe. Jeg ved ikke, om det ærede medlem nærer ønsker om at forsøge på at slå disse lærere ihjel. Det har da egentlig været min opfattelse, at der også inden for det konservative folkeparti fandtes nogen sympati for det, vi her i landet kalder skolefrihed. Men nu vil fremtiden vise, om Olleruplærerne overlever den dødsdom, som det konservative blad har søgt at fælde over dem.

Det hjertesuk, jeg vil udstøde over for den højtærede undervisningsminister, er, at jeg må formode, at bestemmelsen om at skærpe prøven for de såkaldte Olleruplærere er truffet under pres fra Lærerforeningens hovedstyrelse. Jeg beklager det stærkt, men det må man tage til efterretning. Min beklagelse er så meget større,